

chalais, οὐχί ἐπιστημονικῶς ἐπιμένοντος εἰς τὴν ἄρνησιν τῆς ὑπάρξεως νομισμάτων Ἐριζηνῶν μεθ' ὅλην τὴν διαβεβαίωσιν τῶν ἐγκρίτων τῆς οὐχί πόρρω ἀπεχούσης ἡμῶν ἐποχῆς νομισματολόγων Pellerin, Eckhel, Mionnet, Sestini καὶ Borrell, καὶ ἐν τέλει τοῦ ὑπομνήματος διακηρύττοντος ὅτι οὐδεὶς ἄλλος γινώσκει ἄλλο νόμισμα τῆς Ἐριζῆς ἢ αὐτὸς καὶ μόνος « Comme personne ne connaît d'Eriza d'autre médaille que celle qui fait le sujet de ce mémoire, nous sommes autorisé à croire que c'est par erreur que cette leçon se sera introduite dans son texte ».

Ἄλλὰ οὕτω δογματικῶς ἀποφαινόμενος κατὰ τὸ 1851 περὶ τῶν προεκδοθέντων νομισμάτων ὑπὸ τῶν προμνημονευθέντων πέντε ἐπιφανεστάτων νομισματολόγων, βεβαίως οὐδόπως προησθάνετο ὅτι μετ' οὐ πολὺ ἤθελεν ἐξελεγχθῆ ὅτι ἐν μεγάλῃ πλάνῃ καὶ ἀπάτῃ διετέλει, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐξάγουσιν αὐτὸν τὰ ἀπὸ τοῦ 1856 καὶ ἐντεῦθεν ἀνακαλυφθέντα καὶ ἐκδοθέντα νομίσματα τῆς πόλεως ἐκείνης, ἧτοι τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Waddington ἐκδοθέν, τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Π. Λάμπρου ἀρτίως ἐκδοθέντα, τὸ ἐν τῷ νομισματικῷ

μουσεῖῳ τοῦ Βερολίνου ὑπάρχον καὶ τὸ ἐν τῇ ἐν Klagenfurt κληροδοτηθείσῃ νομισματικῇ συλλογῇ τοῦ de Vest ὑπάρχον, ὅπερ ὁ κ. Π. Λάμπρος κατὰ τὸ 1855 εἶχεν ἴδει ἐν Τεργέστῃ.

Ταῦτα δὲ ἐξ ἑνὸς μὲν ἐπιβεβαιούσι τὴν ὑπαρξίν των προεκδοθέντων νομισμάτων καὶ κρατύνουσι τὸ κύρος των νομισματολόγων ἐκείνων, ἐξ ἑτέρου δὲ τὴν προτομὴν τοῦ Ποσειδῶνος φέροντα ἐκ των ὑστέρων ἐξελέγχουσιν ἀπατηθέντα τὸν κ. Duchalais ἐν τῷ διίσχυρισμῷ αὐτοῦ ὅτι, ἐπειδὴ τὸ ὑπὸ τοῦ Pellerin ἐκδοθὲν νόμισμα φέρει τὴν προτομὴν τοῦ Ποσειδῶνος, ἀποβαίνει ἀδύνατον νὰ φέρωσι τὴν προτομὴν τοῦ θαλασσίου ἐκείνου θεοῦ καὶ νομίσματα τῆς μεσογείου των Ἐριζηνῶν πόλεως καὶ ἐκ τοῦ ψευδοῦς τούτου διίσχυρισμοῦ ὀρμηθεὶς ἠναγκάσθη τὸν μὲν Pellerin ἀδίκως νὰ κατακρίνη, τὰ δὲ ἑλληνικὰ γράμματα τοῦ νομίσματος ἐκείνου ΚΑΟC καὶ ΕΡΙ αὐθαιρέτως νὰ μεταβάλλῃ εἰς Ῥωμαϊκὰ COL καὶ COR ἵνα χαρακτηρίσῃ τὸ νόμισμα ὡς ἀποικιακὸν τῆς Κορίνθου καὶ οὕτω δικαιολογήσῃ τὴν θέσιν τοῦ Ποσειδῶνος μεταξὺ αὐτῶν.

Μ. Γ. ΔΗΜΙΤΣΑΣ.

ΟΡΟΣ ΧΩΡΙΟΥ ΠΡΟΙΚΟΣ.

Παρεδόθη πρό τινων ἡμερῶν εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν ὅρος εὐρεθεὶς εἰς ἀγρὸν τοῦ Ἀθανασίου Κόντου, κρεοπώλου ἐν Ἀμαρουσίῳ, κατὰ τὰ Σοχώρια¹, θέσιν κειμένην ἡμίσειαν ὥραν μακρὰν καὶ ΝΑ. τοῦ Ἀμαρουσίου, μεταξὺ τοῦ χωρίου τούτου καὶ τοῦ Χαλανδρίου. Εἶναι δ' ἐκ λίθου Πεντελησίου, ἔχοντος μέγεθος πενταπλάσιον ἢ ὅσον ὁ κατωτέρω ἀπεικονιζόμενος, καὶ τὴν ἐννοίαν ἔχει ὡς ἐξῆς:

Ὅροσημον ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀγροῦ ὑποθηκευμένου λόγῳ προικὸς εἰς τὴν Ἰππόκλειαν τοῦ Δημοχάρους τοῦ Λευκονοιέως δι' ἐν τάλαντον. Καθ' ὅσον

¹ Τὰ σοχώρια, ἢ σοχώρια καὶ τὸ σοχωράκι λέγονται καὶ παρὰ τοῖς Κρησίν οἱ ἐπίπεδοι ἀγροί, τὰ ἰσόχωρα πεδιά. Ὅντως δ' ἢ ἐν λόγῳ θέσις εἶναι τοιαύτη.

δὲ ὁ ἀγρὸς ἀξίζει πλέον τοῦ ταλάντου¹, τὸ περιὸν ὑποθηκεύεται εἰς τοὺς Κεκροπίδας καὶ Λυκομίδας καὶ Φλυεῖς.

Ἀπὸ τοῦ σχήματος τῶν γραμμῶν καὶ ἀπὸ τῆς ὀρθογραφίας ὁ ὅρος οὗτος δύναται ν' ἀναχθῆ εἰς τοὺς χρόνους τοῦ ρήτορος Δημοσθένους, καὶ μάλιστα διότι πολὺ πιθανὸν ὁ Δημοχάρης νὰ ἦναι ὁ ὑπὸ τοῦ Δημοσθένους ἀναφερόμενος Δημοχάρης ὁ Λευκονοεύς, ὅστις εἶχε γυναῖκα τὴν ἐκμητρὸς θεῖαν τοῦ ρήτορος², ῥήτωρ καὶ αὐτὸς καὶ σπουδαῖος πολιτικὸς ἀνὴρ, ὃν ὁ Αἰσχί-

¹ Δημοσθ. πρὸς Ὀνήτορα Β'. 6. «Ὅτι ἀποστερεῖ με ὅσῳ πλείονος ἀξίον ἐστὶ ταλάντου» κτλ. Καί: Ἀρποκρ. ἐν λέξει ὅρος: «ὁ πῶκεται τῷ δανειστῇ» ..

² Δημοσθ. κατὰ Ἀφῶδου Α'. 15. «Δημοχάρης ὁ Λευκονοεύς ὁ τὴν τηθίδα τὴν ἐμὴν ἔχων».

νης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος λόγῳ του¹, ἐκεῖ ὅπου κατηγορεῖ τὸν Δημοσθένην ὡς Σκύθην τὴν καταγωγὴν ἀποφεύγει νὰ ὀνομάσῃ ἵνα μὴ τὸν δυσαρεστήσῃ.

Ἐν τούτοις ἡ ἐν τῷ ἔρω Ἰππόκλεια² δύναται νὰ ἦναι ἡ θυγάτηρ τοῦ Δημοχάρους καὶ ἐπομένως ἐξαδέλφη τοῦ Δημοσθένους, καὶ τότε ὁ ὄρος ἐτέθη

Ἔθος χωρίο προίκος
Ἰπποκλεία Δημοχα-
ρ]ος Λευκονοῖδς. Τ.
Ἔθος] πλείονος ἄξι-
ον] Κεκροπίδαις [ύ-
πό]κειται καὶ Λυκ[ο-
μί]δαις καὶ Φλυεῦ[σι].

εἰς ἀγρὸν τοῦ πατρός πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ γαμβροῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ προίξ δὲν εἶχε καταβληθῆ

¹ Αἰσχίνης κατὰ Κτησ. 171. « Συνέφισα τὴν μὲν ἑτέραν ὁ τῷ δήποτε, ἵνα μὴ πολλοῖς ἀπεχθάνωμαι » κτλ.

² Ἰππόκλεια, ὄνομα γυναικὸς πρωτοφανές.

ἀμέσως κατὰ τὸν γάμον, ἡ γυνὴ τοῦ Δημοχάρους (τεθόντος τοῦ ὄρου εἰς ἀγρὸν τοῦ ἀνδρὸς πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς εἰσκομιζομένης προίκος) καὶ ἐπομένως θυγάτηρ τοῦ ἐκ μητρὸς πάππου τοῦ Δημοσθένους Γύλωνος ἐκείνου τοῦ ἐκ Κεραμέων, ὅστις προδοὺς τοῖς πολεμίοις τὸ ἐν τῷ Πόντῳ Νύμφαιον χωρίον τῶν Ἀθηναίων, κατεδικάσθη εἰς θάνατον, ἀλλὰ προλαβὼν τὴν κρίσιν ἔφυγεν εἰς τὸν Βόσπορον, καὶ ἐκεῖ ἔλαβε γυναῖκα πλουσίαν, Σκύθιν τὸ γένος, κατὰ τὸν Αἰσχίνην, καὶ ἀπέκτησεν ἐξ αὐτῆς δύο θυγατέρας, ἃς ὕστερον ἐπεμψεν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἵνα ὑπανδρευθῶσι. Κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην ὑπόθεσιν ἡ Ἰππόκλεια εἶναι θεία τοῦ Δημοσθένους καὶ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Κλεοβούλης.

Καὶ ἡ μὲν Ἰππόκλεια φαίνεται πρώτην ἔχουσα ὑποθήκην διὰ τὴν ἑαυτῆς προίκα, τὸ τάλαντον· ἀλλὰ πῶς συμβαίνει ὥστε συνάμα πάντες καὶ οἱ φυλέται Κεκροπίδαι καὶ οἱ γενήται Λυκομίδαι καὶ οἱ δήμοται Φλυεῖς νὰ ἔχωσι δευτέραν ὑποθήκην διὰ τὸ περιόν, δι' ὅσον δηλ. ἤθελεν ἀποφέρει ὁ ἀγρὸς πωλούμενος πλέον τοῦ τάλαντου; Πῶς ἅπαντες οὗτοι κοινοπρακτοῦσιν ἐνταῦθα ὡς δεύτεροι ἐνυπόθηκοι δανεισταὶ διὰ τὰ λείψανα τῆς τιμῆς τοῦ ἀγροῦ; Προκατέβαλον ἄρα γε οἱ φυλέται Κεκροπίδαι, εἰς οὓς ἀνήκουσι καὶ οἱ Φλυεῖς, ἔρανόν τινα εἰς ἐορτάς, ἃς ἐτέλεσε τὸ κοινὸν ἢ ὁ θρησκευτικὸς θίασος τῶν Λυκομιδῶν, καὶ ὁ κύριος τοῦ ἀφωρισμένου ἀγροῦ δὲν συνέβαλεν ἔπειτα τὸν ἔρανόντου; Πῶς ἀναφέρονται ἐκ τῶν φυλετῶν ἰδίως οἱ Φλυεῖς; Ἀνήκει ὁ ἀγρὸς εἰς τὸν δῆμον Φλυέων; Ὁ κύριος τοῦ ἀγροῦ εἶναι Φλυεὺς καὶ ἀνὴρ τῆς Ἰπποκλείας; Τοιαύτας καὶ ἄλλας πολλὰς δύναται τις νὰ κάμῃ ὑποθέσεις ἀγόνους ἴσως καὶ ματαίας.

Ὅπως δὲποτε ὁ ὄρος οὗτος, παραβαλλόμενος πρὸς τοὺς μέχρι τοῦδε εὑρεθέντας, πολλὰ παρουσιάζει τὰ καινοφανῆ καὶ περίεργα, καὶ ἴσως ἐν εὐκαιροτέρῳ χρόνῳ δυνηθῶμεν νὰ πραγματευθῶμεν περὶ αὐτοῦ σαφέστερόν πως καὶ θετικώτερον.

Γ. ΕΜ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ.

(Ἐξεδόθη τῇ 23 Μαΐου 1883).